

CAO News 11

Horolezecký časopis severočeského regionu č.112

* WWW.VRCHOLKY.CZ * WWW.LEZEC.CZ * VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN * WWW.HORYINFO.CZ * WWW.HORYDOLY.CZ *

Ročník 10, číslo 112

-- Since 1999 --

Listopad 2008

LEZENÍ JE VÝZVA

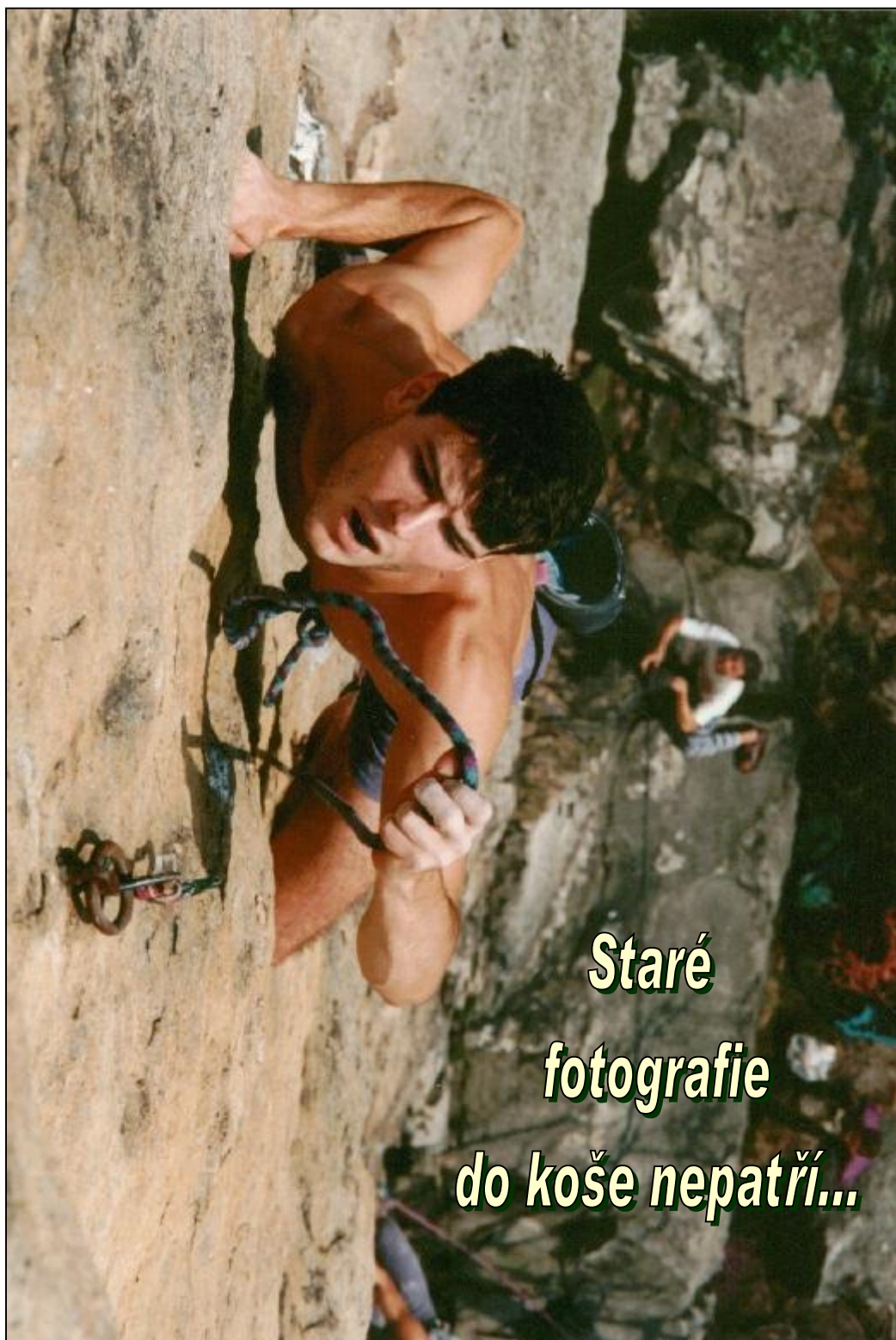

GASTON
RÉBUFFAT

„Každý výstup jakoukoliv cestou začíná přinejmenším ve snech, předešlý podzim. Naše mysl nedobrovolně zvoní půvabnými názvy hor, jehel, stěn a hřebenu. Jsou to snad sama jména, která nás tolik lákají, obrázek hory, nebo ona přitažlivost přichází ze samotného lezení? Každý z nás má své důvody, nespočetné, osobní a tak složité. Z mnoha úhlů pohledu je lezení výzva, které musí být vyhověno...“

V tomto čísle

- ✓ Rozhovor - Alena Čepelková
- ✓ Podnikový „výlet“
- ✓ Výstup na Elbrus
- ✓ Blue Mountains
- ✓ Cesare Maestri - portrét
- ✓ Skály na Zubrnicku
- ✓ Johannes Munde - 50
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky od nás i ze světa
- ✓ a mnohé další...

Staré
fotografie
do koše nepatří...

Martin Zéd'a Zedek, Suché skály. Foto © archiv Michaely Loudové

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

Listopadová schůze CAO Děčín se konala ve středu 5.11.2008, kde jinde, než v restauraci Na Kocandě v Děčíně Starém městě.

Dorazil jsem sice až v 21 hod, ale byl tam **Petr Jícha**, který mě, stejně jako ve dvou předchozích schůzích, perfektně zastoupil. Ještě jednou díky!

Organizační a další záležitosti tím pádem už byly vyřešeny a my se mohli věnovat příjemnějším (pěnivým) otázkám.

Pár novinek je tady:

- Dobrá zpráva je, že se nám z Polska vrátili **Jana a Vlasta Domesovi**. Já je sice tentokrát nestihl, ale důležité je, že jsou opět zpátky.
- Řady CAO Děčín rozšířila **Světlana Pavlátová** z Povrlů, známá dopisovatelka našeho plátku. Vítej mezi námi!
- Zdá se to neuvěřitelné, ale v Ostrově se našla celkem těžko vyležitelná **nová věž** a k tomu ještě plno nových masivů. Také spadané listí už zase odkrylo kdejaký zapomenutý kvak..
- **Jarda Uher** má ve svých zásobách ještě asi 50 kruhů, které nechal už dříve vyrobit podle tehdejších požadavků na stěnové kruhy. Samozřejmě by bylo záhodno, dostat kruhy ze sklepa do stěn, ale musíme vymyslet, jestli by na ně šly získat nějaké peníze. Zadarmo je nedá, když sám je musel také zaplatit.
- Do konce roku nás čeká ještě několik akcí, hlavně **Poslední slanění** (29.-30.11) a **Vánoční Bořeň** (26.12.).

Tenhle rozhovor se odehrál v říjnu a listopadu 2008 po mailu. Krátce a jednoduše, nejsou v něm a nemohou být reakce na odpovědi (je tam jen jedna vyjímka, kdy jsme si ujasňovali otázku), a nebudou. Kdo to čte má svoji hlavu. I vkus na to, aby zvážil svoji reakci. Já jsem se dozvěděl to, co jsem chtěl a upřímně a srdečně děkuji Aleně za ochotu a trpělivost..

Rozhovor s Alenou Čepelkovou

Předsedkyně ČHS

Ptal se Jan Puš

Úvod:

Začalo mne zajímat, jak je to vlastně s tím sporem uvnitř ČHS. On totiž může mít pro nás všechny, možná i nečeleny, docela špatné důsledky. A proč chodit za kovářikem, to je lepší za kovářem, tedy předsedou.

Navic všichni o všem mluví a všechno ví. A Alenu moc slyšet není, přitom určitě o tom něco vědět musí, že.

Alenu neznám osobně. Jako horolezecký androš jsem jí sice kdysi, jako jiné, možná potkal a řekli si ahoj, ale to je tak všechno. Jako významnou postavu světového horolezení jí pochopitelně znám. Aby ne, když v osmdesátých letech spolu se Zuzanou Charvátovou (Hofmanovou) psaly dějiny nejen ženského horolezení. Mužským šovinistům padala čelist nad výkony, které by byly chloubou i nejdrsnějšího chlapa. A nejen mně jazyk z mordy nad fotkama těch dvou krásných holek.

Když Alena předsedovala ČHS, byl jsem každou chvíli proti. Chytřej jako rádio, věděl jsem co dělá blbě, co by měla jinak, dokonce jsem většinou věděl, jak já, já, já... bych to udělal líp a geniálně. Jenže pak jsem si zkusil dobrovolnou funkci v jednom jiném, malinkém, jednoduchém o.s. a začal ty radosti bafuňáře vidět trochu jinak. Věčně nucený hledat kompromisy, spousta práce na to, aby spolek vůbec existoval, práce která není vidět, je úmorná a pokud je zahlédnuta, tak jen když se něco nepovede. Do toho stáda rejpalů, kritika zdola, z hora, ze stran. Jen občas někdo zabručí: Ale jo, tohle se nám docela povedlo (tím „nám“ myslí sebe).

A tak jsem vůči bafuňářům vyměkl! A také poprosil Alenu o odpovědi s tím, že je dám v plén lidu těchto skal, těch v ČHS, ostatních se to příliš netýká.

Jan Puš (J.P.): Aleno, v hlavě mi vyskakují všemožné příležitosti, kdy jsem se do Tebe na netu obouval, jsi ochotná se se mnou vůbec bavit a nezatnout mi cepín mezi oči?

Alena Čepelková (A.Č.): Obecně – v některých případech škoda cepínu, ale nevím, kterak bych ho mohla zatnout do čela virtuální osoby, hvězdy internetových diskusí. V počátcích mé "kariéry" jsi mne sice štval, hlavně tím, že máš tolik času, ale zoceleným pohledem - vše dobré :-)) Tvoje komentáře mají aspoň hlavu a patu a jsou ftipné.

(J.P.): Tak to je fajn: Hele, taková funkce předsedy, to je nadstandardní ohodnocení, výhody... No dobře blbej vtip, ale zneužít jde. Každá funkce jde dělat pro lidi, spolek a nebo pro sebe (případ Skandera pamatujeme). Minimálně si dohazovat kšefty, PR... Jaké jsou vlastně pojistky v ČHS u všemožných funkcí.

Horám zdar!

Foto © 2008 Petr Jícha

(A.Č.): Vyjmenoval jsi možnosti motivace k děláním nějaké funkce, asi to je vždycky kombinace všech těch tří namíchaných v nějakém poměru, přičemž to „pro sebe“ nemusí mít zrovna tak jednoduchou formu zavěření možnosti přijít si snadno na nějaké prachy. Hodně věcí vysloveně neošetřených stanovami asi funguje proto, že ti, kteří mají na jejich chod vliv, ho nezneužijí. Nikdo nemůže s jistotou tvrdit, že Jiří Skandera od začátku plánoval, že připraví svaz o peníze a majetek. Na začátku 90. let byla v podnikání obecně džungle a všechna pravidla, tím minim obecně všechny předpisy, kterými se řídí nějaký podnik nebo organizace, byla taky na té úrovni. A k tomu je tu fakt, že „zločinci“ jsou vždy o krok před tebou a pokud neumíš myslet stejně, jsou pro tebe ty jejich kroky těžko předvídatelné. V důsledku té Skanderovy causy ale svaz v tomhle vyspěl rychle a už další stanovy přijaté novým vedením svazu udělaly takovýmto možnostem konec. Ty současné myslím obsahují pojistek proti nějakému zneužívání funkce k osobnímu prospěchu dostatek. Asi takhle: nástroj je dost, záleží na tom, jak s nimi umíme zacházet. Valná hromada může jako nejvyšší orgán všechno rozcupovat, proto je strašně důležité, aby na ní rozhodoval co největší počet členů. Nelíbí se mi, když někdo brečí, že to není dostatečný vzorek, nechápu, jaký jiný nástroj k rozhodování by uměl být spravedlivější.

(J.P.): Bez velké pozornosti ČHS získalo nové stanovy. Zdá se že propracované a nebývale demokratické. Čí je to vlastně dílo?

(A.Č.): „Bez velké pozornosti“, to zní legračně. Ani bych nečekala, že zástupy lezců budou velebit úžasně demokratické stanovy spolku, jemuž platí příspěvky. Doufám, že konkrétní změnu ocenili tehdy tzv. individuální členové. Jestli máš na mysli pozornost lezeckých médií, potom nejspíše Lezce – na svazovém byl tomu procesu věnován docela velký prostor a hlavně dostatečnou pozornost tomu věnovaly oddíly, které návrh připomínkovaly. Dílo to je kolektivní, na návrhu pracovala pracovní skupina pod mým vedením. Původní stanovy z roku 1997 byly několikrát upravovány, bylo v nich několik závažných chyb a nedostatků a celkově už nevyhovovaly tak, že místo schvalování nových ustanovení bylo lepší vytvořit nové. K počáteční analýze jsem se nejdřív sešla JUDr. Karlem Jelínkem, s nímž má svaz mandátní smlouvu. Výsledkem několikahodinové diskuse dvou čím dál více vyhladovělých jedinců byl počáteční Jelínkův návrh, který posléze cupovala na kousky a zase skládala zmíněná pracovní skupina. Máš pravdu, že jsou nebývale demokratické. Možná, že to může být někdy i na škodu – například jsem navrhovala, zda by zvolený předseda neměl mít možnost si alespoň částečně vybrat členy výkonného výboru. Pokud mu Valná hromada „navolí“ lidi, se kterými není schopen utvořit fungující pracovní tým, má hrozně těžkou pozici. Uvědomuji si, že by leckdo v tom mohl vidět ohrožení – komplot, na druhou stranu ale předseda zvítězí ve volbách s nějakým svým programem a musí mít možnost ho prosazovat. Ten návrh neprošel. Ráda na tu práci vzpomínám, protože ačkoliv se naše názory v některých případech lišily, bez problémů jsme byli schopni najít řešení, na kterém jsme se shodli. O tom se mi může ve světle nedávných událostí jen zdát. Pravda, mezi námi nebyl tehdy žádný fanatik.

(J.P.): V ČHS se cosi děje, našinec z toho není moudrý. Takové zmapování situace: Kdo s kým, kdo proti komu, kdo sám? (jak pravil básník)?

(A.Č.): No, kdo s kým o čem pro koho, to mne kupodivu nikdy moc nezajímalo, teď ale bohužel musí. To je jedna z věcí, která

mne hodně otravuje – takové to skryté politikaření, vytváření umělých kauz, hodnocení lidí nikoli podle jejich skutků, ale podle úmyslů, které prý údajně mají. Takže podle toho já teď s Jandíkem. Kdo proti nám, to je zjevné, jsou dost slyšet.

(J.P.): Vynechám všechny donekonečna probírané kauzy, omezím se jen na ty poslední spory. Jakou roli v nich hraje spor mg a hlasování?

(A.Č.): Cože? Dost dobře té otázce nerozumím. Prosila bych přesněji. Pokud chápu dobře, ptáš se nato, zda spor o XY je ovlivněn názorem aktérů sporu na maglajz, přičemž XY není MG. To je absurdní, doufám, že to nemyslíš vážně.

(J.P.): Myslím.

1) Vztah k mg dost určuje popularitu u příslušníků táborů. promgiste jsou automaticky považováni za spiklence, jejich ciny jsou automaticky brané jako nějaké podezřelé.

2) Návrh "promg" spolu se zvýšenou pravomocí VK by umožnil legalizovat mg bez hlasování.

(A.Č.): Aha, je fakt, že jsem tu otázku pochopila a odpověděla na ni jako „potrefená husa“ - tedy bránila se předpokladu, že lidi „antimag“ kvůli svému názoru na problém MG automaticky zavrhnou „maglajzisty“ jako špatné a ovlivňuje to jejich rozhodování o jiných věcech, které oni navrhnou nebo prosazují. Tedy k bodu

1) Já určitě automaticky nepovažuji za promgisty za podezřelé a spiklenecké, mám mezi nimi řadu kamarádů. Ale to je možná dané tím, že jsem se tímhle zabývala strašně dlouho a ze všech možných stran, nakonec můj názor na ten problém (více méně formulovány výsledky práce skupiny antimag) vykrytalizoval do té podoby až po dlouhé době a mnoha pokusech to nějak uchopit. K bodu

2) - ano, to je pravda. V téhle souvislosti mne snad nejvíce překvapil vážně míněný návrh adresovaný výkonnému výboru, že by si Valná hromada měla příště sama odhlasovat, že bude schvalovat pouze věci a la stanovy a o odborných záležitostech nechá rozhodovat odborné komise.

(Poznámka: Ona by ta změna v principu rozhodování u mg neskončila, tedy ani mgisté by za chvíli nemuseli vůbec, ale vůbec jásat. J.P.)

(J.P.): Pak je tu statut CVK a OVK. Co je na něm špatné?

(A.Č.): Špatné je, že nejsou. Tedy statut oblastní vrcholové komise existuje, byl vytvořen na základě událostí v OVK Broumovsko, kdy se členové nebyli schopni dohodnout, kdo má pravdu, a díky tomu byla vrcholovka několik let nefunkční. Ten je zatím v platnosti, i když v něm jsou také chyby a měl být revidován. Statut CVK se měl teprve vytvořit, návrh i

revizi statutu OVK měl v náplni práce minulý předseda CVK Jiří Rosol. Ačkoliv mu teď opozice nasazuje psí hlavu, chtěla bych, aby se vědělo, že on opravdu měl za úkol po letech stagnace dát dohromady CVK a taky to udělal, odvedl spoustu dobré práce, a navíc postupoval podle svého projektu, se kterým zvítězil v regulérním výběrovém řízení, a který tehdy nejvíce odpovídal požadavkům VV. Jeho návrhy statutů přednesené tuším koncem minulého roku však vyvolaly v CVK bouři nevole – patrně kvůli přílišnému charakteru „musíš“ a „nesmíš“ - a tříčlenná skupina ve složení Zdeněk Strnad, Vladimír Volf a Jiří Babača pak zpracovala a předložila ke schválení výkonnému výboru návrh, odsouhlasený členy CVK v dubnu na Škrovádě. Co je na něm „špatné“ je v kostce řečeno v zápise z následného jednání výkonného výboru z konce dubna – tedy že sice dobře řeší praktické otázky fungování vrcholových komisí, ale některá ustanovení jsou v přímém rozporu se stanovami ČHS, a déle nedostatečně řeší vznik OVK a složení jejich členů, což bylo právě jádrem problémů v Ádru. Pracovní skupina ustanovená VV k dopracování Statutu, složená z některých členů VV, Tomáše Kubláka a předkladatelů návrhu, se však bohužel nedokázala sejít. Ztroskotalo to na mínění předkladatelů z CVK, že nemají k ničemu jinému než kosmetickým úpravám návrhu mandát, že musejí raději něco užitečného dělat a ke statutu se vrátí až na podzim.

Alena Ottová Čepelková a Zuzana Hofmannová na snímku Petra Jandíka (horyinfo.cz)

(J.P.): Takže tady se vykristalizovalo jádro nespokojenců?

(A.Č.): Ano, ale upřímně řečeno pořad nevím, s čím konkrétně jsou tak nespokojeni. Kdyby to bylo jen kvůli tomu, že někdo chce lidi pracující na údržbě skal a vytvářejících charakter té které lezecké oblasti svazovat přílišnými předpisy, rozumím tomu. Ze své pozice tomu ale rozumět nesmím, prostě se jedná o hospodaření s majetkem svazu, a rozhodování o něčem, co je důležité pro všechny členy sdružení. A pokud další vývoj bude směřovat ke větší samostatnosti OVK, čili přidělení větších pravomocí v systému orgánů ČHS, jak to např. předpokládal návrh „MG skupiny“, tím spíše přece musí být jasné, kdo a z jakého titulu rozhoduje. Domnívám se, že tohle je nejtěžší – najít fungující a jednoduchý způsob pro výběr členů OVK-ček.

(J.P.): Přijetí statutu by asi vytvořilo stát ve státě.

(A.Č.): To není přesné. Statut v té podobě, kterou CVK předložila, to prostě chtělo jen dopracovat, například změnit zmatený popis určení, jak se někdo stane předsedou CVK. Teprve z pozdějšího vývoje situace je stále zřejmější, že se CVK opravdu považuje za jakousi výjimečnou komisi a má

tendenci chovat se jako stát ve státě. Taková spekulace tedy může být na místě.

(J.P.): Vrátím se do osobní domény. Co považuješ za své největší úspěchy ve funkci a co za největší chyby?

(A.Č.): Chtělo by se mi vyhnout seriózní odpovědi a říci, že za největší úspěch i chybu považuji to, že jsem v ní vydržela :-). Chyb bylo určitě hodně, ale za tu největší teď momentálně považuji podpis smlouvy s NETSYSTEM INT o provozování webu Skalní oblasti ČR, absolutně jsem podcenila možný vývoj. A nejen to – najednou s údivem pozoruji, že jsem označovaná bezmála jako třídní nepřítel lidí pracujících ve vrcholových komisích, ačkoliv právě vytvoření funkčního a spravedlivého systému pro jejich práci včetně odměňování byla jedna z věcí, kterou jsem od začátku hodně „tlačila“, takže místo úspěchů neúspěch :-).

Hodně se svazu vyčítá nedostatečná medializace jeho činnosti a komunikace se členy, což bude asi pravda když je to tak vnímáno, ale pokud si spočítám hodiny strávené komunikací, psaní článků a připomínkování různých svazových výstupů a přípravou tiskovek, já osobně jsem pro to udělala své maximum. Podobně na tom určitě budou předsedové všemožných komisí, zvládají pracovat, ale ne každý má jednak talent, jednak čas výsledky prezentovat. Kdybych například nepřesvědčila Petra Jandíka, aby se ujal stránky v Montaně, musíme ji snad pustit. Když konečně čas dospěl k rozhodnutí najít „redaktora“ a najít na něj peníze v rozpočtu, strhne se okolo toho taková mela, že zasnou. To řešení, které vyplynulo ze situace, není samozřejmě řešením do budoucna. Je potřeba si uvědomit realitu – zda má vůbec smysl vyhlašovat výběrové řízení na tuhle pozici, pokud ho členstvo nebude ochotno odpovídajícím způsobem zaplatit a doopravdy chtít. Spousta věcí se dá udělat i při zaměstnání, ale bude to mít odpovídající úroveň, s tím je potřeba se smířit a počítat. Má úcta všem, kteří takhle fungovali a fungují. „Lidské zdroje“ – na těch to prostě stojí a padá.

Snad by nezaškodilo připomenout takovou „samozřejmost“, že máme po dlouhá léta vyrovnaný rozpočet, peníze na účtu neklesají, a přitom dokážeme uřídit činnost několika odlišných sportovních odvětví a mít v nich významné úspěchy, věnujeme se údržbě jištění ve skalních oblastech včetně úsilí o zvýšení jejich bezpečnosti a standardizaci, máme velice slušné vztahy s orgány ochrany přírody (komu se to nezdá, nechť se podívá k sousedům), máme vlastní metodiku podle standardů UIAA, máme fundovanou lékařskou komisi, zabýváme se statistikou úrazů a jejich vyhodnocováním a tak dále, žijeme jen malý výkonný sekretariát – vlastně to je dost muziky za málo peněz. Zatím se nerozpadáme nebo nehádáme tak, že to povede k rozpadu, což je při takové šíři aktivit opravdu spíš s podivem.

(J.P.): Vzala bys tu funkci znova, nebo "kdybych to bývala věděla..."

(A.Č.): Nechtěla bych brát nic v životě zpět, jsou to všechno moje úspěchy i prohry. Pravdou ale je, že jsem si absolutně nedovedla představit, co mne čeká. Tisíckrát jsem si řekla, jestli to mám zapotřebí, tisíckrát si za to vynadala. Utekla mi spousta lezení a přibyla spousta starostí. Nejsem politik, produčirovat se mi dělá potíže, všechno si беру. Na druhou stranu to je hodně zajímavá práce, jsi přímo v centru dění, potkáš hodně zajímavých lidí, řešíš zajímavé situace, žiješ tím, co máš rád.

(J.P.): A zpět k ČHS. Bývaly doby, kdy jsem doufal, že se v ČHS objeví nějaká skupina s novým pohledem na věc,

nezatížená minulostí, vtahy... No, cosi máme, ale nemohu se zbavit pocitu, že je to z deště pod okap. Co by podle tebe ČHS potřebovalo za lidi?

(A.Č.): Asi máš na mysli bafuňáře. To je jasný – skromné intelektuály bez náznaku touhy po osobním prospěchu pracující pro blaho ČHS 24 hodin denně bez nároku na odměnu, přitom však si záhadně udržující špičkovou formu ve všech horolezeckých disciplínách. Neměli by mít žádnou minulost a žádné známé mezi jinými lezci, zejména těmi, kteří se lezením nějakým způsobem živí, aby byl vyloučen střet zájmů. Každý z nich by měl vyměnit nejméně jeden borhák týdně. Měli by milovat lezecké servery a trpělivě na nich vysvětlovat, co udělali, co právě dělají, a co hodlají udělat v budoucnu.

(J.P.): A co by ČHS potřebovalo vůbec?

(A.Č.): Možná toho chlápka s kosou, který už „se nezakecá“? Ale pokud chce žít a přežít, potřebuje k tomu jednak peníze, jednak respekt v lezecké komunitě. Kdybych věděla, jak na to, nepíšu to tady, ale udělám to. Možná to dokáže nějaký nový charismatický vůdce.

(J.P.): Blíží se vánoce. Co bys nadělila sobě? Co členům ČHS? A co Svým nepřítelům?

(A.Č.): Nejvíc ze všeho chci mít vždycky o Vánocích klid, takže mne napadá jedno řešení, které by potěšilo všechny tři skupiny naráz. Ale to by bylo rouhání, takže úplně jednoduše přeji všem nadílku a ne nadělení.

(J.P.): Díky za rozhovor, hodně štěstí a klidu na skalách, v životě i v nějaké případné další funkci.

Předsedkyně Českého horolezeckého svazu
Alena Ottová Čepelková

Foto © archiv Aleny Čepelkové a Petr Jandík (horyinfo.cz)

"Podnikový" výlet

aneb BŠL na Marmoládě

Lukáš Chalupecký

HO LOKO Teplice

Poslední letošní podzimní výjezd do hor (lítací výlet) byl ve znamení bezoblačné termiky a dostupů těsně kolem tří tisíc metrů. Střed tlakové výše tradičně přilákal do Dolomit desítky, možná stovky pilotů.

Většina se ale jen tak motala kolem vyhřátých stěn Selly a Sasso Lunga. Takže první poskočení (jedno jakým směrem) a jeden aby se ve vzduchu skoro sám bál :-)

První den jsme se všichni hned po startu rozprchli a každý si na vlastní pěst užíval neskutečné rozhledy a blízkost "královny Dolomit".

Až druhý den jsme na sebe po startu ve stoupáku nad Col Rodellou čtyři křídla počkali. A poté jsme vyrazili nikam nespěchajíc na západ za sluníčkem.

Sasso Lungo, Valle di Duron, celá krásná skupina Catinaccia (i s Vajoletkama) jako na dlani, jen si sáhnout.

Až otevřenější Passo di Costalunga (alias Karer Pass) nás zastavilo a "sfouklo" zpět do reality a našeho domácího Val di Fassa.

Přistání na louce u kempu a večer zase osvědčený scénář - pizza a bivak pod hvězdami. Do rána jinovatka a dlouhé čekání na sluníčko. Zima klepe na dveře. Takže balit a utečeme na jih!

A skutečně, ještě jsme se jeli ohřát na jeden den do Bassana a Feltre, ale nebylo to ono už ani tam. Takže...

See You v Andaluzii...

Více a podrobněji na elspeedo.cz

Výstup na Elbrus

5642 m n.m.

Miroslav Čulík
Ostrava

O Rusku se často říká, že je zemí neomezených možností. Již několik desítek let je terčem zájmu turistů, horolezců a nezávislých cestovatelů. Každý z nich si zde přijde na své – od překrásné přírody přes majestátné hory až po přátelské a milé lidi.

Myšlenka navštívit Rusko a tuto cestu spojit se zajímavým výstupem se zrodila někdy na jaře tohoto roku. I když preferuji nezávislé cestování, v tomto případě jsem se rozhodl jinak.

Protože Rusko patří stále mezi ty země, kde platí jiná morální pravidla a zásady, zvolil jsem pro tuto destinaci organizovaný zájezd. Z několika možných cestovek nakonec volím PAMIR 7000, která je zaměřena na turistiku a hory zejména v zemích bývalého Sovětského Svazu. Název expedice „Elbrus netradičně“ v sobě spojoval vedle samotného výstupu na Elbrus také prohlídku Kyjeva, týdenní aklimatizační pobyt v bývalém horolezeckém táboře Uzunkol a nevšední zážitek z třídenní cesty ruským vlakem. Termínově zapadala expedice do období, kdy je počasí nejstabilnější, ale hlavně není tak přelidněno jako během hlavní sezóny.

Elbrus (5642 m.n.m.) je dávno vyhaslá sopka v centrální části Kavkazu. Má dva vrcholy – západní a východní, přitom západní je asi o asi 20 metrů vyšší než východní. První úspěšný výstup na tuto horu uskutečnila skupina anglických horolezců v roce 1874, v současné době se na vrchol během roku dostane řádově až několik stovek trekařů. Je nutno ještě podotknout, že Elbrus je zařazen do tzv. projektu 7 summits, který zahrnuje sedm nejvyšších vrcholů na sedmi kontinentech. Evropa je tedy zastoupena právě Elbrusem.

Expedice je naplánována na 14 dní s odjezdem z ČR 23. srpna. Skupinu tvoří 22 účastníků rozdělených do lezecké a trekingové skupiny a vedoucího expedice Michal Klesla. Odjíždí se vlakem z Valašského Meziříčí do slovenských Michalovců, kde se přestupuje na autobus a přes slovensko-ukrajinskou hranici do Užhorodu. Odsud se pokračuje dále lůžkovým vlakem s přestupem v Kyjevě až na Kavkaz.

Po dlouhých 70 hodinách přijíždíme ve dvě ráno do města Nevinomisk, odkud po třech hodinách čekání pokračujeme místním pronajatým autobusem až do horolezeckého tábora Uzunkol. Tábor se nachází v Karačevské republice v hraniční oblasti s Gruzii ve výšce asi 2000 m n.m. a představuje ideální místo pro aklimatizační výstupy před samotným výstupem na Elbrus, což je předpokladem úspěšného a bezpečného výstupu. Vzhledem k probíhajícímu vojenskému konfliktu mezi Ruskem a Gruzii je pro vstup do oblasti vyžadováno zvláštní povolení, které je nutno mít vždy u sebe i během treků. Vždy vás totiž mohou zkontrolovat vojenské hlídky Ruské armády, které jsou po okolních lesích rozmístěny.

Máme naplánováno několik jedno nebo vícedenních treků po okolních kopcích – nejprve Pik Uzunkol (3600 m n.m.), Pik

Krugozor (3500 m) a nakonec Pik Čat (3700 m). Jedná se o trekingové nebo jednoduché lezecké vrcholy nižších stupňů technické obtížnosti. V případě Piku Krugozor a Piku Čat se jedná o dvoudenní treky. První den se vyráží na tzv. „nočevky“ - místo přizpůsobené pro postavení stanů v blízkosti zdroje pitné vody. Spí se ve výšce kolem 2700 m n.m., následující den se vyráží k vrcholu, po sestupu se sbalí stany a vrací se zpět do tábora. Všechny aklimatizační výstupy probíhají podle plánu, pouze v případě výstupu na Pik Čat musíme plán změnit kvůli náhlé změně počasí a tak namísto výstupu k vrcholu přelézáme sedlo Piku Severní Dolomit a kolem Dolomitských jezer se vracíme zpět do tábora.

Po týdnu pobytu a dostatečně naaklimatizování odjíždíme 1. září přes město Karačevsk do 400 km vzdálené vesnice Azau, místa, kde začíná pokus o svůj výstup na Elbrus asi 95 % všech trekařů.

Samotný výstup na Elbrus začíná obvykle až v tzv. barel kempu ve výšce 3800 m n.m., kam lze dojet lanovkou. Někteří začínají výstup už v samotné vesnici Azau a do barel campu dorazí pěšky. Tato část výstupu však patří mezi ty méně zajímavé – celá cesta vede po prašné cestě vyježděné od nákladních aut, navíc je lemována spoustou odpadků, které vyhazují někteří turisté přímo z lanovky. Cesta lanovkou z Ezau do barel kempu trvá asi 30 min i s přestupy, přitom je nutno přestupovat celkem dvakrát. První dva úseky se jede kabinkovou lanovkou až do stanice Mir s přestupem na mezistanici Staryj Krugozor. (cena 140 a 80 rublů), poslední úsek se jede klasickou sedačkovou lanovkou, která končí přímo u barel kempu. Při přestupu ve stanici Staryj Krugozor si určitě všimněte pamětní plakety jednoho místního usedlíka, který za svůj život vystoupil na vrchol Elbrusu celkem 209 krát, přitom poslední výstup absolvoval (podle údaje na pamětní desce) ve svých 110 letech.

Barel kemp ve výšce 3800 m, v pozadí oba vrcholy **Elbrusu**

Barel kemp nabízí ubytování v obrovských sudech válcového tvaru, které původně sloužily jako plynojemy, za cenu 250 rublů na noc a je příjemnou variantou nocování ve stanu zejména pokud je vítr hodně silný, což je v této nadmořské výšce zcela běžný jev. Barely jsou vybaveny 6 postelemi, elektřinou a přímotopy. Je jich tu celkem 11 a pokud jedete mimo hlavní sezónu, není nutno dělat předem rezervaci. Jedinou podmínkou je mít vlastní spací pytel, vařič a potraviny.

Samotný výstup není technicky obtížný, spíše je fyzicky namáhavý. Vzdálenost mezi barel kempem a západním vrcholem je asi 4 km s celkovým převýšením asi 1800 m. Průměrně doba výstupu trvá 7 hodin, na sestup pak je nutno počítat se dvěma až třemi hodinami. Celá cesta je vyšlapaná a dobře značena červenými praporky vzdálenými asi 40 metrů od sebe. Trasa vede nejprve přímo kolmo po svahu kolem Prijutu 11 a Pastuchových skal do výšky asi 4800 metrů, kde pak

zahýbá vlevo a traverzuje do sedla mezi východní a západní vrchol ve výšce 5200 metrů. V sedle je nutno se rozhodnout, zda pokračovat na západní vrchol Elbrusu nebo na východní vrchol. Většina trekařů směřuje na západní vrchol, ze sedla trvá výstup ještě další 1,5 až 2 hodiny až k samotnému vrcholu.

Do barel kempu dorážíme hodně pozdě, někdy kolem sedmé hodiny večerní a tak ti, co chtěli přespat ve stanech na Prijutu 11 a zkrátit si tak dobu výstupu o asi hodinu, nakonec zůstávají v barel kempu s ostatními. Rychle vaříme a brzy lezem do spacáků.

Vstáváme ve 3 ráno, odchod z kempu je naplánován na půl čtvrtou. Fouká vítr, teplota je jeden stupeň pod nulou. Od druhé hodiny ranní je již slyšet rolbu, která vozí západní turisty za cca 250 USD/osobu až k Pastuchovým skalám do výšky 4600 m n.m. Dá se takto ušetřit zhruba 2 hodiny cesty a přibližně 800 výškových metrů. Snižuje to však významným způsobem hodnotu výstupu a některým se rychlé převýšení krutě vrací v podobě zvracení a bolesti hlavy.

Hned za táborem vstupujeme na ledovec, je okamžitě cítit chlad. Zpočátku se jde skoro po rovině nebo mírně se stoupá, není tedy třeba nasazovat mačky. Po asi 30 minutách se začíná stoupat přímo nahoru kolem Prijutu 11 k Pastuchovým skalám. Tempo se rapidně zpomaluje, každých 30 kroků dělám pauzu na vydýchání. Představa, kolik metrů ujdou těch 30 kroků a kolik výškových metrů nastoupám, mě děsí. Kolem 6 hodiny ranní je vidět první záblesky světla. Čekám na spásné hřejivé paprsky – nohy i ruce hodně mrznou, silný vítr znásobuje účinky chladu. Ani focení není jednoduché. Sundat rukavice, rychle udělat pár snímků a rychle je zase nasadit. I za těch pár desítek vteřin mám ruce jako led. Ale za ty snímky to stojí.

Úchvatný, asi 100 km dlouhý stín masívu Elbrusu, při východu slunce

Výstup traverzem do sedla je stereotypní a doslova nekonečný. Ani nemám odvahu se dívat před sebe, kolik mi do sedla zbývá. Zhluboka oddychuji při každé pauze opřený nebo zavěšený v podivné poloze na trekingových hůlkách. I počet kroků mezi dvěma pauzami zkracuji na 20 kroků. Podstatná část traverzu bohužel leží ve stínu východního vrcholu a tak hřejivé paprsky sem dorazí až úplně nakonec. S jejich příchodem je cítit okamžitě jejich účinek – nejvíce u prstů na rukách a částečně i na nohách. Ty trpí nejvíce – nejen při výstupu chladem, ale i při dlouhém nekonečném sestupu.

V sedle dělám asi 10 minutovou pauzu. Jsem schopen do sebe dostat jen několik doušek čaje a pár energetických bonbónů. Na něco většího není vůbec pomyslení. Slunce už svítí naplno a je nutno kromě očí chránit celý obličej buď slunečním krémem s vysokým UV faktorem nebo jako já kuklou, kterou mám po celou dobu nataženou přes celý obličej.

Ze sedla pokračuje výstup pravotočivým prudkým traverzem do vrcholové partie západního vrcholu. Výstup se zase vleče. Víc než 20 kroků bez přestávky nezvládám. Potkávám první kluky z naší skupiny, kteří se již vrací z vrcholu. Jejich slova působí jako balzám. K vrcholu to už není daleko. Teď už vím, že to dám.

Pohled do sedla mezi západním a východním vrcholem Elbrusu

Traverz končí a přede mnou se otevírá vrcholové plató, na jehož konci je vidět malý asi 15 metrů vysoký pahorek s kamennou mohylou a vrcholovými praporky. Nedostatek kyslíku (ve výšce 5500 metrů je ho asi polovina než na úrovni moře) je již hodně znát. I cestou po plató - místy v podstatě po rovině - je nutno se po 30 krocích alespoň na chvíli vydýchat. Poslední metry k vrcholové mohyle doslova vyběhnu. Jsem na vrcholku, výš už nemusím ale hlavně už to ani nejde. Je 2. září 2008, 9:52 hodin místního času, výškoměr ukazuje 5662 metrů - o 20 metrů více než udává mapa. Je krásně modrá obloha úplně bez mráčku, je vidět na stovky kilometrů všemi směry. Odkládám hůlky a rukavice, pořizuji první vrcholové snímky. Východní vrchol Elbrusu je opuštěný, to, že je o 20 metrů nižší, nejde vůbec poznat.

2. září 2008, 9:52 hod. Na vrcholu Elbrusu

Pořád fouká silný vítr, a tak po 5 minutách vrchol opouštím. Potkávám další kluky z naší skupiny, kteří míří k vrcholu. Snažím se je povzbudit tím, že už to není daleko. Jak se pak ukáže, také jim to hodně pomohlo.

Cesta z vrcholu do barel kempu mi trvá 3 hodiny. Hlavně v horních partiích se člověk zadýchá i při chůzi z kopce a tak i tady je nutno dělat pauzy. V kempu čeká vedoucí výpravy Michal, který už na Elbrusu letos jednou byl a s námi absolvoval jen část výstupu. Je prvním gratulantem k úspěšnému výstupu. Rychle balím věci a první lanovkou sjíždíme do Azau do turistického tábora, kde čekáme na ostatní. Do konce expedice zbývají 2 dny..

Foto © 2008 Miroslav Čulík

Po delší době se nám ozval **Filip Zahradník** z Japonska: „Ahoj do CAO News! Pišu vám o svém nedávném výletě na jižní polokouli..“

Tady je jeho článek:

Blue Mountains

Za kámošem do Austrálie

Filip Felipe del Sur Zahradník
Japonsko

Abych si odpočinul od náročné japonštiny, vydal jsem se během letošních podzimních prázdnin navštívit v Austrálii svého kámoše **Martina Plota** alias Kuchaře (já mu říkám Vypínač, ale někteří jeho kolegové ho nazývají Rámus).

Do světoznámé australské lezecké Mekky Blue Mountains jsme samozřejmě vyrazili až poté, co jsme se úspěšně ožrali v tamní restauraci „Praha“..

Akce byla úspěšná, ostatně jen pohleďte na fotky:

Blue Mountains jak se sluší a patří - pěkně do modra...

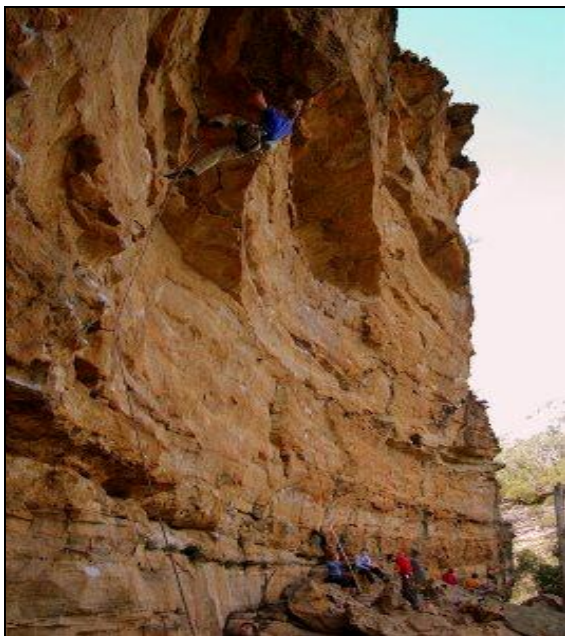

Oblast velkých stěn, Pierce`s Pass

Ve stěnách nám vyhládlo, zachránil nás pořádný kopec nudlů a steaků, no a ráno to bylo k nevydržení na obou stranách...

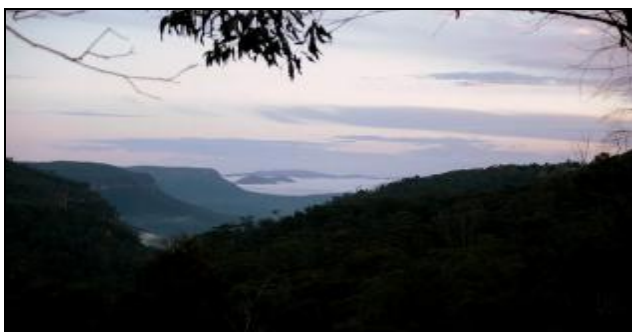

I ve slunné Austrálii občas přší, takže jsme museli vyrazit na **Wave Wall** do převisů.

Naštěstí ale brzy přšet přestalo, a tak jsme se mohli jít předvést na **Jimmy's Clifu**.

Blue Mountains - romantika bez poznámky..

V případě, že vás tyto obrázky zaujaly, krátce vám oblast představím.

Blue Mountains je náhorní plošina s velkým výskytem pískovcových skal, která se nachází zhruba 120 km od Sydney západním směrem.

Nejvyšší bod je asi 1020 m n.m. a celá oblast je protkána soustavou kaňonů, největší výškový rozdíl je okolo 800 metrů. Ačkoliv je zařazena do UNESCO, žádné podstatnější restrikce se k lezení nevztahují (magnesium samozřejmě povoleno). Skály jsou většinou tvořeny velmi tvrdým pískovcem. Řekne-li se tvrdým, pak pod tímto pojmem to v Blue Mountains automaticky znamená, že vlastní jištění je rozšířeno i na friendly a vklíněnce.

Na své si zde přijdou jak klasici, tak sportovci. Oblast nabízí něco přes 2700 cest od boulderů až po 300 metrové Big Wally, jak „klasické“ vraždy, tak „přejištěné“ sportovky, vše popsané dost dobrým a přesným průvodcem.

Podle tohoto průvodce je nejlepším obdobím pro návštěvu je místní jaro a podzim. V létě jsou zde přílišná vedra a v zimě nepřijemná vlezlá zima.

Místních specifik je zde několik, jako například australská stupnice obtížnosti, která svojí jednoduchostí má něco do sebe, a také jištění zvané „Carrots“. Na v skále vsazený šroub si prvolezec nasadí plíšek s očkem pro karabinu a druholezec to pak vše zase vybírá...

Ohledně ubytování - v oblasti je několik kempů placených a dále několik tzv. „Free camping area“, poskytující základní vybavení - voda, WC.. Kromě toho se v oblasti nachází nemalé množství „Picnic Areas“, kde je sice táboření oficiálně zakázáno, ale v zásadě se o to nikdo nestará. Vynikající doplněk „Picnic areas“ jsou grily, povětšinou elektrické a zdarma.

Třebaže letenka výrazně zvyšuje náklady na dopravu, myslím si, že návštěva zdejších hor se rozhodně vyplatí.

SO, DON'T BE SHY AND GO AHEAD, MATE!!

Foto © 2008 Filip Zahradník

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Levý břeh Labe

Žlutá stěna žlebská (pravý masiv) – Mezcal VIII

11.10.2008

L.Rakoncaj – R.Hes

Vpravo od spáry stěnou přes 1 BH a 2 K. Dále při hraně přes 2 K na vrchol.

Pravý břeh Labe

Černý bivak - Decent Fellow 8B+

20.10.2008

Rostislav Štefánek

Spodní částí zleva doprava traverz asi 12 metrů.

Ostrov

Trojhránek - Pás totality VI

20.9.2008

Karel Bělina, Vladimír Kozumplík, Viktor Kučera
Z kouta v severní stěně šikmo doprava převisem ke kruhu.
Stěnou při hraně na vrchol.

Trojhránek - Jižní kout IV

20.9.2008

Karel Bělina, Jan Nebeský
Koutem na vrchol.

Trojhránek - Severní kout III

20.9.2008

Karel Bělina, Jan Nebeský
Severním koutem na vrchol.

Lysohlávka - Hrdlo lahve II

20.9.2008

Jan Nebeský, Karel Bělina
Vpravo od Staré cesty koutem na vrchol.

Neznámá věž - Velká osma V

20.9.2008

Karel Bělina, Vladimír Kozumplík, Viktor Kučera
Severním komínem vzhůru, asi v polovině traverz doleva ke kruhu. Dále spárrou na vrchol.

Neznámá věž - Včerejší starosti VI

4.10.2008

Karel Bělina, V.Kučera, D.Richter, D.Betz, I.Kradorf
V západní stěně rozporem mezi masivem a věží přes 2 kruhy,
výše trhlínou na vrchol.

Balkónová věž - Skrytý archiv VII

20.9.2008

Karel Bělina, Vladimír Kozumplík, Viktor Kučera, Jan Nebeský
Ze svahu v SV stěně krátkou hranou k 1. kruhu. Stěnou na
velkou polici (hodiny). Pravou částí stěny přes 2. kruh n.v.

Balkónová věž - Jihozápadní vhloubení V

27.9.2008

Karel Bělina, Paul Kaufmann
Starou cestou do prostoru mezi věží a masivem kde je bivak.
Vhloubením přes kruh na vrchol.

Balkónová věž - Jihozápadní hrana V

27.9.2008

Karel Bělina, Paul Kaufmann
Jihozápadní hranou přes kruh na vrchol.

Balkónová věž - Utopená minulost VIIb

4.10.2008

Viktor Kučera - Karel Bělina (střídavě), Ivonne Kradorf,
Danilo Betz, Detler Richter
Uprostřed SV stěny převislou spárrou na stupeň a vlevo k 1.
kruhu. Stěnou do zářezu a ke 2. kruhu. Stěnou na vrchol.

Německý bivak - Pravá západní spára IV

27.9.2008

Karel Bělina, Světlana Pavlátová
Pravou spárrou v západní stěně na vrchol.

Německý bivak - Čód 50 VII

28.9.2008

Karel Bělina, Johannes Munde
V úzké východní stěně k hodinám, traverz doleva a k 1. kruhu.
Převislou šikmou spárrou na římsu ke 2. kruhu. Stěnou a další
spárrou na vrchol.

Březová věž - Levá severní cesta IV

20.9.2008

Karel Bělina, Jan Nebeský
Levou částí severní stěny přes kruh na vrchol.

Březová věž - Pravá severní cesta IV

20.9.2008

Karel Bělina, Jan Nebeský
Pravou částí severní stěny přes kruh na vrchol.

Černá stěna - Odkryté dějiny VI

20.9.2008

Karel Bělina, Jan Nebeský
Ruční spárrou na konec ke kruhu a stěnou na vrchol.

Děčínský Sněžník - Stěny pod rozhlednou

Čtyřzubec – Chuť opuncie VIIb , RP VIIc

23.5.2008

Pavel Henke a Daniel Hölzl
Cestou Kaktusová, dále vlevo spárrou (BH) a stěnou přímo n.v.

Čtyřzubec – Otěže z pavučin VIIIc, RP IXa

23.5.2008

Pavel Henke (jištěn zdola)
Uprostřed masívu, vlevo od cesty Kaktusová stěnou přes 2 BH
na vrchol.

Čtyřzubec – Husí kůže IXa, RP IXb

9.6.2008

Pavel Henke (jištěn zdola)
Tři metry vlevo od cesty Otěže z pavučin převisem u hrany
podél trhlínky k 1. a 2. BH a dále stěnou přes 3. BH spárrou n.v.

Evropa – Druhej skalp VIIc, RP VIIIa

22.9.2008

Pavel Henke a Daniel Hölzl
Dva metry vlevo od cesty Gábina stěnou přímo přes BH ke 2.
BH (společný i pro cestu Gábina). Šikmo vlevo ke 3. BH a
přímo na vrchol.

Evropa – Pupek světa VIIIa, RP VIIIc

22.9.2008

Pavel Henke a Daniel Hölzl
Nástup z balvanu asi čtyři metry vlevo od cesty Druhej skalp
stěnou přes BH a převisem ke 2. BH, stěnou do sokola a jím na
vrchol.

Impérium – Henkebolos VIIc, RP VIIIa

2.10.2008

Pavel Henke a Daniel Hölzl
V levé části masívu stěnou přes BH do zářezu a šikmo vpravo
ke 2. BH. Přímo přes 3. BH na vrchol.

Zlobr – Břitvička V

2.10.2008

Daniel Hölzl, P.Henke
Cestou Robinson a Pátek na polici, rozporem na ostrý zub BH
a jeho stěnou a hranou na vrchol.

Jetřichovice

Baba - Stařecký zmatky VII

11.9.2008

Jaroslav Houser, Z.Hubka, H.Houserová, T.Houser, F.Nerud
Z nástupního komína Údolní cesty, stěnou podél levé údolní
hrany (kruh) na vrchol.

Šemanovice - skály pod obcí Truskavna

Lebka - Východní komín II

27.9.2008

Jakub Klicpera

Východním komínem n.t.

Lebka - Hřebíček do rakve VI

27.9.2008

Jakub Klicpera a Jan Švanda

V jižní stěně průlezem jeskyňkou nebo přímo k hodinám, výše ke kruhu, doleva ke druhému kruhu a na temeno.

Lebka - Hrobníkovi na lopatě VIIb

27.9.2008

Jakub Klicpera a Jan Švanda

Od prvního kruhu cesty Hřebíček do rakve přímo ke druhému kruhu a na temeno.

Lebka - Os Frontale V

4.10.2008

Jan Švanda, J. Klicpera, J. Drahekoupil

Krátce Z komínem, dále doprava do Z stěny přes díru (hodiny) ke slaňovacímu K.

Lebka - Západní komín II

27.9.2008

Jan Švanda

Z komínem n.t.

Upozornění:

V některých případech se může jednat o ještě neschválené prvovystupy. O jejich oficiálním schválení rozhodují výhradně příslušné Vrcholové komise.

LEZECKÉ STŘÍPKY..

Lužické hory - Skály na Slavíčku

Socha Svobody – Sbohem svobodo! VIIIb, RP VIIIc

27.9.2008

Pavel Henke, N.Hnátek, M.Strnad

Vlevo od cesty Sluneční spára stěnou přímo přes čtyři kruhy na vrchol.

Jizerské hory

Kovadlina - Vagónův sen 9-

(Cesta věnována památce Standy Šilhána.)

Listopad 2008

V.Šatava x L.Šlechta x J.Havel, M.Vrkoslav

Severní stěnou přes 3 BH na vrchol.

Chřiby – Osvětimanské skály

Jehelniček - Matýskovy první kroky 7+

(Jehelniček je kámen pod S stěnou Jehly)

10.7.2008

B.Lebloch – M.Lebloch

Spárou v severní stěně na její konec (hrot) a šikmo doprava přes oblíny do obrovské díry.

Jehelniček - Dr. House 6+

10.7.2008

B.Lebloch – M.Lebloch

Nástup v pravé části do šikmo ubíhající spáry k borháku, přímo pod vrcholovou hlavu a zleva kolem ní ke slaňáku.

Jehelniček - Po Schodoch 6-

10.7.2008

B.Lebloch – M.Lebloch

Levou plotnou severní stěny Jehelničku přes BH na vrchol.

Zemřel Stanislav Šilhán

Jsou zprávy, které by člověk raději nikdy v životě nepsal..

V sobotu 1. listopadu 2008 zemřel vynikající český horolezec a zároveň skvělý člověk **Stanislav Šilhán**.

Narodil se 21.12.1954, byl členem jabloneckého horolezeckého oddílu, pracoval ve výkonném výboru ČHS, byl majitelem firmy VERTICAL sport.

Výčet jeho lezeckých úspěchů a prvovystupů by zabral několik hustě tištěných stránek. Verva, se kterou se do každého podniku pouštěl, mu vynesla přiléhavou přezdívku Vagón.

Věčná čest jeho památce!

Zdroj horosvaz.cz, foto MONTANA

Poslední rozloučení se Standou Šilhánem

Poslední rozloučení se **Standou Vagónem Šilhánem** se bude konat v neděli 16. listopadu 2008 v 10:30 hod na Symbolickém cintorině na Hrubé Skále.

Po rozlučce a následně zádušní mši proběhne ještě vzpomínkové posezení v lezecké restauraci na Koupáku..

Jako vzpomínka na tohoto výjimečného lezce vznikla v jeho oblíbených Jizerských horách také nová cesta s názvem Vagónův sen klasifikace 9- UIAA. Autory prvovystupu jsou V. Šatava, L. Šlechta, J. Havel a M. Vrkoslav.

Život zemřelých je uložen v paměti žijících..

(Cicero)

Zdroj hruboskalsko.cz

100 let organizovaného lezení v Sebnitz

Na pozvání předsedy místní sekce SBB v Sebnitz **Güntera Seiferta** se **Helmut Weigel**, **Josef Hozák** a **Jan Bílek** zúčastnili slavnostního večera na počest výročí 100 let organizovaného horolezectví této sekce.

Slavnostní večer byl zahájen přesně na den výročí, 29. září 2008, **Sebnitzským horolezeckým pěveckým sborem**.

Po úvodním vystoupení jejich horolezeckého chóru pozdravil přítomné nejprve předseda **Günter Seifert** a **Dr. Ulrich Voigt**, předseda zemského svazu DAV Sasko a čestný předseda SBB. Pár slov k hostům pronesl také **Bernd Arnold** a další, za naší výpravu poděkoval za pozvání **Helmut Weigel**.

Řečníci zleva: **Günter Seifert**, **Dr. Ulrich Voigt** a **Bernd Arnold**

Druhý den po oslavě následovala ještě návštěva muzea s prohlídkou výstavy k tomuto jubileu – prezentace všech místních klubů, vrcholové knihy, klubové odznaky, fotografie, dobová lana či lezečky apod.

Jen tak mimochodem - v městečku Sebnitz žije pouhých 10.000 obyvatel a srazu se zúčastnilo 107 horolezců a horolezkyň. Umíte si vůbec stejnou účast představit na podobné akci třeba v Děčíně??

Posezení v kruhu přátel. Vlevo **Helmut Weigel**, vpravo **Jan Bílek**..

Foto © 2008 archiv **Güntera Seiferta** a **Josef Hozák**

Cesare Maestri - Pavouk z Dolomit

Cesare Maestri (na snímku) se narodil 2. října 1929 v italském Trentu. S lezením začal v nedalekých Dolomitech, kde brzy zopakoval většinu známých cest, často zcela sólo (free sólo). Sám vytvořil také několik nových cest, vždy patřících mezi současné nejtěžší problémy, čímž si vysloužil přezdívku Pavouk Dolomit.

Ovšem mezi jeho největší speciality patřilo slézání z vrcholu těmi nejtěžšími cestami. Veřejnost i ostatní horolezce ještě dráždil svými výroky ve smyslu, že slézat je vlastně snazší, protože mu pomáhá přirozená gravitace..

V roce 1952 se stal horským vůdcem. V té době zopakoval free sólo například i Sollederovu cestu na Civettu, cestu Solda-Conforto v jižní stěně Marmolady nebo JZ hřeben Matterhornu v zimě..

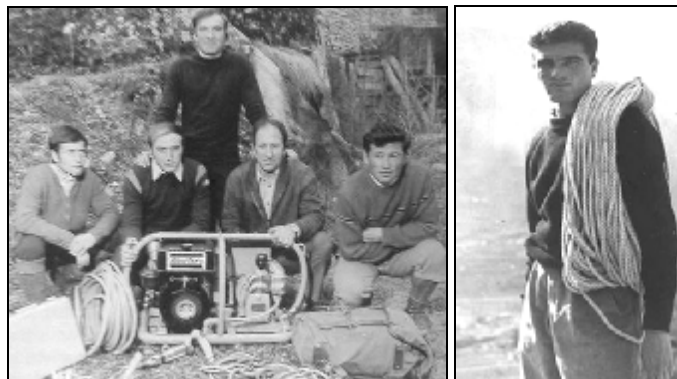
Roku 1959 Maestri, společně s **Cesarinem Favou** a rakouským vůdcem **Toni Eggerem** (na snímku), odcestovali do Patagonie pokusit se zdolat dosud neslezenou Cerro Torre SV hranou. Společně došli až do sedla Col of Conquest (mezi Cerro Torre a Torre Egger), odkud se Fava vrátil zpět. Maestri a Egger pokračovali dále k vrcholu.

Po šesti dnech nalezl Fava Maestriho ležícího tváří ve sněhu a zpola zasněženého. Po zotavení Maestri prohlásil, že se jim oběma podařilo dosáhnout vrcholu, ale že byli na sestupu strženi lavinou, ve které Egger zahynul.

Někteří lezci dodnes pochybují, že by Maestri s Eggerem vrcholu dosáhl. Argumentují především tím, že Maestri podrobně popisoval trasu až do sedla, ale vágně zbytek k vrcholu. Rovněž další výpravy nacházely mnoho skob a nýtů až do sedla, ale dále již téměř žádné. Maestri však stále trvá na svém tvrzení.

V roce 1970 se Maestri pod Cerro Torre vrátil znovu. Po několika dnech se mu podařilo vytýčit novou cestu v JV stěně, dnes známou, jako Kompresorová cesta, podle těžkého benzinového kompresoru, který používal na vrtání nýtů v „nělezitelných“ úsecích. Vrcholu ovšem nedosáhl, kvůli nafoukanému obřímu ledovému převisu...

Dobové fotografie – vlevo **Cesare Maestri** (stojící) a jeho tým z expedice roku 1970 nad kompresorem použitým při prvovýstupu, vpravo mladý Pavouk Dolomit **Cesare Maestri**.

Cesarino Fava zemřel letos 25. dubna ve věku 87 let, **Cesare Maestrimu** bylo minulý měsíc 79.

Foto © Wikipedia

Johannes Munde - král přeskoků

Johannes Munde, přezdívaný Čód (na snímku), oslavil v sobotu 27. září 2008 své padesáté narozeniny.

Protože bývá nejen v Německu považován za současného krále přeskoků, nadělil si ke svým kulatinám legendární přeskok Langer Israel v Rathenu klasifikace 4!

Navíc mu byl věnován i prvovýstup v Ostrově na věž Německý bivač. Cesta klasifikace VIIa se jmenuje celkem výstížeň Čód 50..

Prvovýstupci jsou **Karel Bělina** (dárce) a **Johannes Munde** (oslaveneček).

Snímky z prvovýstupu Čód 50 VIIa na Německý bivač v Ostrově

Tedy ještě dodatečně – vše nejlepší!!

Foto © 2008 Karel Bělina

Fróna – nová věž v Ostrově

Celkem nedostupnou věž, kterou jsem našel v oblasti Ostrova, jsem věnoval své ženě **Fróně** k narozeninám.

Jako první byla na věž s názvem „Fróna“ udělána cesta z údolní strany. Hranou ke kruhu, stěnou vlevo do spáry a ruční spárou středem stěny na vrchol. Společně jsme se shodli na V. stupni obtížnosti – **Karel Bělina, Pavel Henke, Vítězslav Czán, Ivonne Kradorf, Světlana Pavlátová, Detler Richter a Jan Nebeský.**

Tento i ostatní prvovýstupy na „Frónu“ vyjdou v soupisu prvovýstupů v příštím čísle CAO News. Na věži byl osazen dobírací kruh do středu vrcholu, stojánek na knihu a slaňovací kruh.

Karel Bělina, v.r.

Rekordman Lewis Pugh

Lewis Pugh (na snímku) je britský otužilec, držitel dvaceti světových rekordů v extrémním plavání. Plaval ve všech pěti oceánech světa, je prvním plavcem, který uplavil celou délku řeky Temže od pramene až k moři - těch 325 km zvládl za 21 dní. Vloni dokázal přeplavat v Severním ledovém oceánu kilometrovou vzdálenost ve vodě studené minus 1,8°C. V ledové vodě strávil 18 minut a 50 sekund, na sobě měl jen plavecký dres, čepici a brýle.

Tyto pozoruhodné výkony mu umožňují částečně vrozený a částečně tréninkem vypěstovaný fyziologický proces nazvaný předpokládaná termogeneze, který ještě nebyl zaznamenán u žádného jiného tvora na planetě. Jakmile se Pugh ponoří do vody, teplota jeho těla se zvýší o 1,4 stupně na 38,4 stupňů Celsia. Tato schopnost by se jistě hodila i výškovým horolezcům.

Profesor **Tim Noakes** o něm řekl: „Nikdy jsem nic podobného neviděl. Na světě je jen několik málo dálkových plavců, kteří jsou schopni vydržet v ledové vodě pár vteřin. Nemohl jsem uvěřit faktu, že Lewis je schopný plavat třicet minut jenom v plavkách ve vodě teploty blízké nule. Jeho limit chladové tolerance je naprosto neuvěřitelný a unikátní..“

Zdroj: northpoleswim.com

Poslední slanění HO LOKO Liberec

V sobotu 8. listopadu 2008 se uskutečnilo Poslední slanění HO Lokomotivy Liberec v Bílém Potoce. Kromě lezení v oblasti Tišina a symbolického posledního slanění, bylo nejdůležitějším bodem večera předání funkce předsedy oddílu.

Na následné členské schůzi se **Jindřich Slezák** nejprve oficiálně rozloučil se svou funkcí předsedy a následně zrekapituloval své 13-ti leté období ve funkci. Připomenul, že v té době byl nejstarší horolezecký oddíl v Liberci před zrušením a on byl fakticky jediným členem v evidenci TJ Lokomotiva.

Poté byl novým předsedou řádně zvolen **Jan Drn Kadlec** s tím, že Jindřich zůstane zatím členem výboru.

HO LOKO Liberec

E-mail od Milana Svinářika

Milan Svinčo Svinářik z Horoklubu Chomutov nám poslal pěknou fotografii s tímto textem:

„...Nedá mi to, abych nezvěstoval rozšíření čtenářské základny plátku CAO News - viz fotografie! Zdá se, že holky mají dobrej vkus, ne? :)“

Foto © 2008 Milan Svinářik

Pohlednice z jednoho lezeckého vandru

Blížil se první květnový víkend a k tomu příznivá předpověď. Balíme „Bellmanna“ a vyrážíme do našeho oblíbeného Děvínského polesí.

Tak a co polezeme?

Ále, to je přece fuk. Rozhodneme se až na místě..

První nás zaujme Kavčí skála. Kdysi dominanta kraje, dnes vykukuje přes okolní porost sotva vršek. Stará cesta IV, pak parádní Direkte Südwand VIIa od **Johannese Mundeho**. A další věže a další cesty.. Většina cest je samozřejmě v dost lámavém a solivém pískovci, najdou se ovšem i překvapivě pevné stěny.

Žádná velká honička, pěkně kochačka, prolisování vrcholové knížky, zápis, lok něčeho dobrého, focení..

Na většině věží máme dokonce Horám zdar!

Při cestě zpátky jdeme zkratkou přes opuštěné těžní věže, haly a štolý kdysi vzkvétajícího uranového průmyslu.

Na ráně noci pátý steh, hvězdy pevně na místech a já se marně chytám.. zpívala nám **Blanka Tábořská** z AG Fleků a pod tou oblohou, v tu chvíli, jsme najednou úplně přesně věděli, o čem to všechno vlastně je. (Taky díky tobě, Turbo :o)

Ráno nás ze spacáků vytáhlo slunce a další pěkný den byl před námi.

Odškráváme další věže v pěkných zákoutích tohohle pořád málo navštěvovaného kraje. Na jednom z vrcholů objevujeme starý monogram R.K. zpoila zarostlý lišejníkem. Že by sám veliký **Rudolf Kauschka**? Odpoledne se zatahuje a později přijde i déšť. Balíme matroš, ještě trochu pocouráme po cestách, co vypadají jedna jako druhá a pak už se vracíme k expedičnímu vozu.

Další dobřej lezeckej vandř je za námi..

Foto © 2008 **Zdeněk Vaishar** a **Jiří Chára**

Cesta mladých starců 9-

Pěkné fotografie **Radka Žáka** při jeho pokusech o RP přelez této vyhlášené bořeňské cesty vyfotil začátkem října 2008 **Tomáš Rous**.

Hvězdičková a dnes už téměř legendární Cesta mladých starců 9- se nachází na Bořni v Pravém Jižním amfiteátru, v jeho pravé stěně.

Cesta, původně vylezená jako VI A4 **Jiřím Slavíkem** a **Jiřím Součkem** již někdy v roce 1976, čekala na své volné přelezení třináct let. Až 4. června 1989 ji přelezl se svým otcem **Jarda Maršík** a ten také, tři dny na to, přidal první RP.

Cesta vede zhruba středem hladké stěny širokého pilíře podél drobných puklin a spárek. Nýty byly osazeny shora v roce 1989.

Foto © 2008 **Tomáš Rous**, **HO Loko Teplice**

CU – brýle pro jističe

Těžko říci, jestli má tato novinka šanci na úspěch. Každopádně jejich výrobce, firma **Power n' Play**, je o tom přesvědčen.

Brýle CU jsou určeny pro jističe. Speciálně uložené hranoly umožňují jistění spolulezce, aniž by bylo třeba zvedat

hlavu, čímž zcela odstraňují namáhání a bolesti krku při normálním jistění bez brýlí. Obraz je velmi jasný a samozřejmě správně převrácený. Cena této hračky je 97,50 €, objednat si ji lze na www.powerplay.com.

O vyzkoušení požádali i **Johna Bachara**:

„...Musím říct, že jsou opravdu skvělé. Super jasný obraz. Perfektní řemeslná práce. A jsou hodně lehké. Prvně jsem nemusel nepohodlně ohýbat krk, při jistění mého partáka.“

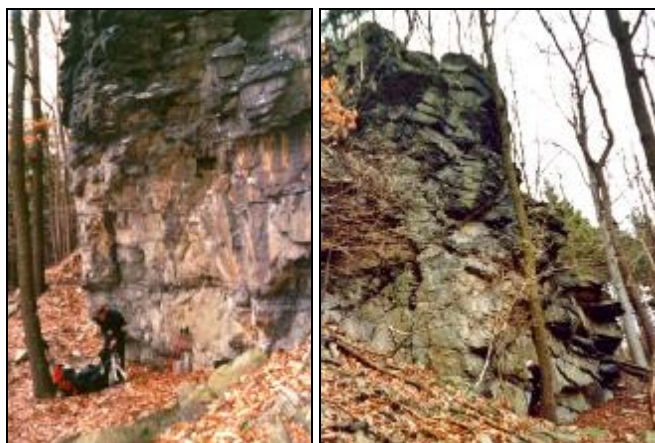
Zdroj powerplay.com

Skály na Zubrnicku

Dan Hölzl

Výchozím bodem ke skalám je malé parkoviště s autobusovou zastávkou zhruba uprostřed vesničky Zubrnice. Od autobusové zastávky se nastupuje na červenou a zelenou turistickou značku.

Po červené značce je možno dojít až na Strážce Milířska a dále na Rytířovský masív. Na Větrnou hůrku zamíříme po této turistické značce do kopce mezi rodinnými domky. Po 200 metrech odbočíme vlevo ke kravínu (možnost zaparkovat auto). Po ní cestou mezi pastvinami ujdeme cca 1,5 km. Zde se cesta stáčí vpravo do lesního úvozu. Po necelém kilometru přijdeme na mýtinu z dvojposedem. Dobře znatelnou stezkou přejdeme přes mýtinu do lesa. Jdeme ještě asi 200 m lesem a díváme se vpravo do svahu kde uvidíme skalní masív.

Výbava: Helma samozřejmostí! Karabiny a expresky si připravte podle popisu cest.

Hexy: Velikost 3 a 4.

Kamarádi: Velikost 1 a 2.

Na dojištění se hodí mix malých stoperů, dvě šité smyce. Lano stačí 30 m.

Větrná hůrka

Masív, výška cca 12 m. Je zde vrcholová kniha. Možno obcházet nebo slanit do Údolky přes šitou smyčku za borovicí.

Fimfárum 4; Dan Hölzl, I.Kubešová, 22.2.2004. Zcela vpravo v J údolní stěně žebrem na rampu a spárou n.v.

Školní varhany 3; Dan Hölzl, I.Kubešová, 22.2.2004. Od JV lehce na polici a stěnkou n.v.

Jelení cesta 2; Dan Hölzl, I.Kubešová, 8.2.2004. Od JV na rampu do údolní stěny a po stupních n.v.

Barevný boulder 6; Dan Hölzl, P.Henke, 20.10.2008. V pravé části údolní stěny k BH a střechovitým převískem na polici.

Železní přítel 5+; Dan Hölzl, I.Kubešová, 2.5.2004. Členitou stěnou (hex) na polici a Jelení cestou n.v.

Propíchaný svět 6 +, RP 7; Pavel Henke, D.Hölzl, 20.10.2008. Uprostřed údolní převislé stěny přes 2 BH n.v.

Bílý muflon 6+; Dan Hölzl, I.Kubešová, 15.10.2007. Nástup vlevo v údolní stěně, spárou vlevo k 1. a ke 2. BH (dodaný) a přes 3. BH přímo ke knize.

Var. Vztekounek 6 +; Dan Hölzl, I.Kubešová, 15.10.2007. Cestou Bílý muflon ke 3. BH, od něj vpravo členitým zářezem, později přes stupně n.v.

Severozápadní spára 5; Pavel Henke a Daniel Hölzl, 20.10.2008. SZ spárou přes BH a stěnou n.v.

Zkamenělý sněhulák

Polověž, výška cca 6 m (nachází se vlevo od Větrné hůrky).

Velbloudí hřbet 2; Dan Hölzl, I.Kubešová, 22.2.2004. Nástup V údolní stěnou a po stupních n.v.

Hrana polární lišky 2; Dan Hölzl, I.Kubešová, 8.2.2004. Nástup na údolní hranu a po stupních n.v.

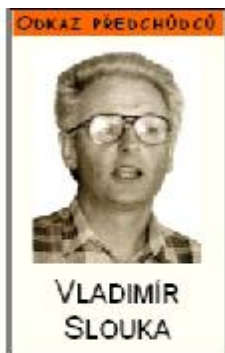

Práce v údolní stěně Větrné hůrky

Foto © archiv Dan Hölzl

Vladimír Slouka

„Chceme odkaz našich předchůdců pro další pokolení zachovat jako důležitou lezeckou, nepovolenou přírodu a kamaráckého ducha, který je na tomto sportu tak krásný.“

Na titulní straně zářijového čísla CAO News jsme v citátu **Vladimíra Slouky** omylem otiskli fotku **Jaroslava Budína**.

V rozhozených sítích po kamarádech měly uvíznout nějaké fotografie skutečného Vladimíra.

Uvízly.

Hned několik nám jich přinesl **Jaroslav Uher**, takže konečně napravujeme naši chybu a uvádíme úvodní citát ještě jednou a tentokrát už správně (obrázek vlevo).

Vladimírovi se tímto omlouváme!

Minule jsme tomto místě krátce představili Jardu Budína, tentokrát alespoň výběr cest na kterých se spolupodílel Vladimír Slouka:

Ostrov

- Červená věž - Západní kout III, 9.9.1973, Vladimír Slouka
- Hamlet - Cesta středem VII, 6.8.1967, Jaroslav Budín, V.Slouka
- Hrobka - Normální cesta II, 1.9.1968, Vladimír Slouka
- Ledový kámen - Východní cesta II, 28.8.1965, V.Slouka, V.Dokoupilová
- Lesní kámen - Východní cesta III, 26.8.1973, Karel Johanovský, V.Slouka, M.Johanovský
- Mrzák - Varianta VI, 21.5.1966, Jaroslav Budín, M.Matras, V.Slouka
- Poslední věž - Rozporová cesta III, 11.5.1975, J.Budín, V.Slouka
- Soudek - Údolní cesta IV, 27.8.1967, Miloš Matras, J.Mlezák, V.Slouka
- Terrayho věž - Údolní spára VI, 10.10.1965, Jaroslav Budín, V.Slouka
- Věž nad strží - Komínová cesta II, 31.3.1968, V.Slouka, K.Hofbauer
- Zarostlá věž - Apollo 10 VII, 31.5.1969, Jaroslav Budín, M.Matras, V.Slouka

Čima v Brně

- Vrcholová věž – Var. Matěchovy c. 5, 1962, F.Chlumský, V.Slouka
- Vrcholová věž – Zkratková 6, 1962, F.Chlumský, V.Slouka
- Stěna svahu – Zarostlá 4, 1960, V.Slouka

Foto © archiv Jaroslava Uhra

Odposlechnuto

Ostrov, restaurace Pod Císařem, 9. listopadu 2008. Venku pošmourno, uvnitř teplo, horolezci všude kolem stolu, přátelská nálada. Rozebírá se všechno možné – počasí, Bělina, ženský, Rosol, maringotka uprostřed skal, všechno. Dojde řeč i na internet a věci kolem. Suše se přidá i **Petr Špek Slanina**:

„Já rozeznám počítač od televize jen podle toho, že před počítačem leží to piáno.“

Co následovalo potom nebyl smích, ale řev :o))

HK Uherské Hradiště = 150 x 7b!

Již na začátku listopadu t.r. měli dohromady vylezeno přes 100 cest klasifikace 7b (8+/9- UIAA) a těžších. Nespokojili se s tím a rozhodli se tuhle už tak velice solidní porci do konce roku dotáhnout až na 150, slovy sto padesát, cest!

Věru slušnej oddíl..

Rozlučka s letním časem

V sobotu 25. října 2008 proběhla v Dolním Žlebu, v restauraci U Kostí, tradiční horolezecká rozlučka s letním časem. Ještě když jsme parkovali závodní stroje MTB před světoznámou nálevnou, bojovali na protějším břehu lezci v neméně známých cestách – Matrixu a Ráji na zemi.

Kost'a ale na nic nečekal, roztočil své ďábelské pípy a truchlení nad ztrátou dlouhých odpolední mohlo začít.

Po západu slunce slezl ze stěn konečně i Prcas s Helenou, s harmonikami se ve dveřích objevil pan Továrník a se svým zrzavým pobočníkem dorazil shora i Pítrš. Zábava samozřejmě přiměřeně vygradovala..

Nakonec se usmíval i Jarďa, a to již je známka maximální kvality. Přes mírně překročený limit pěnivých ionťáků se i pozdně noční rozchod obešel bez zádrhelů a tím lze letošní ročník prohlásit za důstojně završený. Ahoj na jarním vítání!

Účastníci rozlučky s L.Č.:

Pavel Zip Horník, Jiří Houba Chára, Petr Jícha, Helena Kolářová, Jiří Kost'a Kostolník, Petr Laštovička ml., Anna Petáková, Jiří Prcaš Slavík, Jaroslav Uher, Petr Zemanec.

Foto © 2008 Petr Jícha, Jaroslav Uher

100leté jubileum Hlav blíženců

Zcela bez zájmu horolezců zůstalo poslední letošní stoleté jubileum prvovýstupu na Hlavy blíženců v Rájci. **Karel Bělina** tak měl ve čtvrtek 30. října 2008 snadnou práci, která spočívala pouze v tom, vylézt sólo (ani parťáka se mu nepodařilo sehnat) Starou cestou za IV na tento pěkný vrchol.

Rájec

Hlavy blíženců - Stará cesta IV; 30.10.1908, **Paul Löschner, K.Lommer.**

Pěkné fotky z archivu Michaely Loudové

Michaela Loudová z Liberce zalovila ve svém archivu a poslal nám několik (už trochu historických ale krásných) fotografií. Jednu z nich vidíte na titulní straně tohoto čísla, z dalších vybíráme alespoň pár:

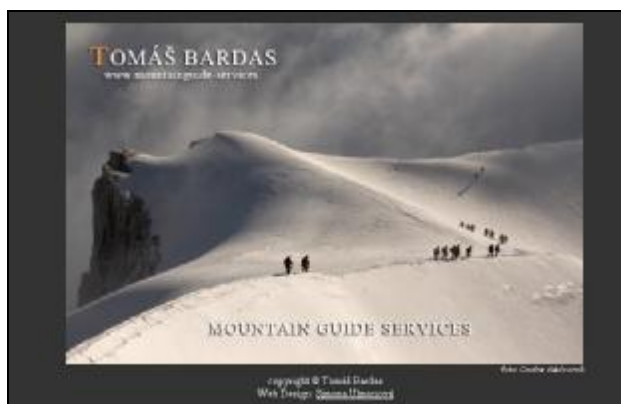
Jan Křeš řečený Sadista vlevo na Píčově, vpravo v cestě Svítání Xc v Drábských světničkách.

Vlevo Zdeněk Lank ve Volx, vpravo Jiří Rajčák Rajský v Tisé.

Foto © archiv Michaely Loudové

Nové stránky Tomáše Bardase

Tomáš Bardas z Děčína letos úspěšně složil závěrečné zkoušky a stal se profesionálním horským vůdcem. Jeho pěkné stránky najdete na adrese www.mountainguide-services.com.

Zdroj mountainguide-services.com

WANTED

Hledáme dva "lezce" z Litoměřic, Viléma a jeho GURU, se kterými jsme se potkali v neděli 12.10.2008 v Německu v oblasti Oderwitzer Spitzberg. Ztratili jsme kontakt. Díky!

Liberecká banda

(Ozvat se můžete také na e-mail nebo telefon uvedený v tiráži..)

Skalní hardcore

„Šest dní jsem visel na laně. A dám to klidně znova!“

„Viselec dokázal šest dní jen lézt a viset a lézt a viset... A pak dosáhl teprve vrcholu.“

To jsou titulky k článku v listopadovém čísle časopisu pro muže **FHM**. Možná to z nich každý hned nepozná, ale jde opravdu o lezení. Jan Horáček Horák v článku popisuje svůj nedávný zážitek z prvovýstupu The Rock Warriors Way v Kyrgystánu (viz také **CNs 0810**).

Netřeba snad podotýkat, že rubrika „Nu, a ještě něco pro Jonáše“ v **FHM** zabírá velice nezanedbatelnou část.. :o)

Zdroj © 2008 **FHM**

Skály u Radvance

Podzimní nálada v malé lezecké oblasti Skály u Radvance.

Škuner a Pirát

Foto © 2008 **Sponge**

Nu, a ještě něco pro Jonáše :o)

Vybrali kamarádi z klubu :o)

VÝROČÍ

LISTOPAD 2008

- 1.11. Jiří Kilroy Chaloupka, předseda HTW Děčín
- 2.11. Rostislav Sedlák, HUDY sport
- 2.11. Leoš Letoš Dvořáček, předseda HK Chomutov
- 4.11. Adam Lošťák, CAO Děčín
- 6.11. Ivo Fompe Nový, KPH Děčín
- 11.11. Tereza Řeháková, CAO Děčín
- 12.11. Petr Kučera, CAO Děčín
- 15.11. Jana Pospíšilová, CAO Děčín
- 21.11. Josef Hozák, předseda HK Děčín
- 21.11. Libor Turbo Svoboda, CAO Děčín
- 27.11. Martina Táboříková, CAO Děčín
- 28.11. Ladislav Frajbi Freiberg, CAO Děčín
- 29.11. Pavel Buky Henke, HK Varnsdorf

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme vše nejlepší!

-iš-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...

- 14.-15.11. ČR Horolezecký OB (extremní) – (53. ročník), extrémní závod dvojic v Lužických horách, kontakt Petr Šmíd, petrsmid@volny.cz
- 22.11. Příměstský noční OB – (4. ročník), městské části Děčína, pořádá KOB Děčín, Josef Vlk tel. 412528544, kobdecin.cz
- 23.11. Běh na Chlum – (14. ročník), závod pořádá KB Jílové, kontakt Luboš Příbyl, tel. 412527393, lubosp@quick.cz
- 29.-30.11. Poslední slanění CAO Děčín – chata Dolní Žleb, slanění, guláš, pivo...
- ?? Běh Výpřež – Vansdorf – extrémní měřený trénink, kontakt Karel Hofman, tel. 776277294, kahofman@tiscali.cz
- 24.12. Štědrodopolední Ptačí stěny. Lezení a zdobení stromku pro zvířátka.
- 26.12. Běh na Sněžník - 35. ročník – Atletický stadion DC, běžecký pohár ASK DC, Josef Vlk, tel. 412528544
- 26.12. Tradiční Vánoční Bořeň. Lezení a posezení v restauraci v Kyselce. XVIII. ročník. Jiří Chára, chara@sbddecin.cz
- 31.12. Oslava Silvestra.

V příštím čísle CAO News

Slibované lezení na Balkáně od Daniela Hölzla
Taky slíbený článek od Libora Turbo Svobody
Něco z lezeckých archivů
Nové prvovýstupy na šutru i pískovci
a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 17.12.2008!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- Zřejmě již delší dobu nefungoval e-mail chara@kameval.cz, aniž by to provozovatel domény UPC dal svým klientům jakkoli vědět. Dost možná se tím pádem mohly zatoulat vaše příspěvky nebo zprávy. Prosím, opravte si tedy adresu do redakce na: chara@sbddecin.cz. Děkuji!
- V sobotu 8.11.2008 proběhlo **Poslední slanění HK Varnsdorf a SKALu Prysk**. Nejprve pěšky z Jetřichovic na Tokaň, zastávka v místní restauraci, pak přesun do Prysku na koupaliště, tady promítání lezeckých filmů, fotografií a nakonec zábava až do pozdních hodin..
- První závod Česko-Slovenského poháru v drytoolingu se konal 8.11. Praze v Holešovicích. V mužích vyhrál **Juraj Švingál** z HK ABC Bratislava, v ženách **Lucie Hrozová** z HO Mammut Holešovice. Za CAO Děčín skončili **Jan Horák** sedmý a **Pavla Pavlíková** šestá..
- Restaurace **Na Štandu** radí informuje: Dne 29. listopadu 2008 se koná zase trávoobraní. Huráá, tak připravte modely, nastartujte uši a naladte se Dancing kapely budou, joooo!!
- Ještě dva stoleté vrcholy mohou v sousedním Sasku ukořistit případní zájemci: 6.12. **Lampertshorn** (AW I) a 20.12. **Dreizack** (AW IV).
- Kovárna **Daniela Hölzla** je téměř permanentně v akci. A potenciál Českého Středohoří zatím nevyčerpán..

Heslo na tento měsíc:

S CAO News je každá cesta hned o stupeň lehčí...

Šťastné návraty přeje za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ

PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 3. PROSINCE 2008
V RESTAURACI NA KOCANDĚ.

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!